

[Patursson.]

Men selv om vi vil indrømme, at de her nævnte Steder har faaet deres Anlæg nogenlunde tilfredsstillende udført, saa henstaar der endnu en Mængde Anlæg, hvorfra lige saa berettigede Andragender er fremkommet for en Aarrække siden, uden at det offentlige har kunnet række disse Steder en hjælpende Haand. Jeg skal her nævne Klaksvig, en af vore Foregangsbygder paa Havfiskeriets Omraade. Til Islands og Grønlands Kyster sender Bygden sine Fangstfartøjer, og naar saa Bygdens Fangstskuder efter endt Fiskesæson, der varer fra Slutningen af Februar til ind i Oktober, skal fortøjes, saa er den lille Naturhavn overfyldt, Skuderne udsat for Kollisioner, foruden selvfølgelig Besværligheder for Fragt- og Ruteskibes hurtige og betryggende Ekspedition. I lange Tider har Klaksvig ansøgt om offentlig Støtte til Forbedring af disse slette Havneforhold, men endnu ikke opnaaet en Øres Tilskud. — Vi har Vestmanhavn, en af de bedste Naturhavne, der findes paa Færøerne. Ogsaa denne Bygds driftige Befolkning sender sine Skuder ud paa det nordlige Atlanterhavs ublide Bølger. Bygden mangler en tidsmæssig Anlægskaj, svarende til Kajanlægene i Trangisvaag og Vaag. Aar igennem har Lagtinget modtaget Andragender fra denne Bygd og videresendt dem til Regeringen, men endnu er ingen Bevilling opnaaet. — Vi har Bygder som Sand, Hove, Sumbö, Famien, Kvalbö, Skuö, Hest, Velbestad, Sandevaag, Myggenæs, Haldersvig, Eide, Lervig, Kunö, Viderejde, Svinö, Fuglö med flere, som, for at Indbyggerne kan drive Hjemmefiskeri med de nu i de fleste aabne Baade installerede Motorer, tiltrænger betydelige Forbedringer af Landingsforholdene.

Rent eksempelvis skal jeg omtale, hvorledes Forholdene har stillet sig for en af de her nævnte Bygder, nemlig Bygden Sand paa Sandö. Bygden har med omliggende Smaabygder Skuö og Skarvenæs, der ofte søger samme Landingsplads, 900 Indbyggere. Den 21. Juli 1905 ansøgte Bygdens Indbyggere med Forstanderskabets anbefaling om, at der foretoges en nødvendig Forbedring af de derværende af Naturen saa yderst uheldige Havneforhold. Henvendelsen forblev resultatløs. Den 27. Juni 1909 gentager Indbyggerne deres Ansøgning, men med samme negative Resultat. Paa ny henvender Sands Forstanderskab sig til Lagtinget ved Skrivelse af 22. August 1909 angaaende Udbedring af Bygdens Havneforhold, men med samme Re-

sultat. Sagen staar da i Stampe til 27. August 1916. Forstanderskabet forpligter sig da til med en vis Procentdel at tage Andel i Udgifterne til Havneanlæggets Udførelse. Men endnu er det ikke muligt at opnaa nogen Bevilling. Den 9. April 1920 retter Forstanderskabet en ny Henstilling til Myndighederne angaaende Anlæggets snarlige Paabegyndelse og Udførelse, men forgæves. Den 16. Oktober 1926 fornyer Forstanderskabet sin Indstilling, men møder fremdeles Passivitet. Endelig den 18. Marts 1929 erindrer Forstanderskabet Myndighederne om, at denne for Bygdens Eksistens saa overordentlig vigtige Sag bringes til Udførelse, men der sker fremdeles ikke noget i Sagen.

I ikke mindre end 25 Aar har saaledes Sands Bygd forgæves søgt offentlig Støtte til Forbedring af sine af Naturen saa uheldige Landingsforhold. Vel har Landingsforholdene der som i mange andre færøske Udbygder altid været vanskelige, men i dobbelt Forstand mærkes dette nu, da Bygdens ca. 20 Fiskerbaade fra at være lette Robaade, der mere bekvemt kunde lande og trækkes op ad Klipperne, nu er omdannet til Motorbaade, der med deres Egenvægt og Omformning af Kølens Konstruktion gør det mere end dobbelt vanskeligt at bjerge sig paa Landingsstedets farlige Klippekystr. Ifald Forholdet var dette, at Fiskerbaadene, naar de ved deres Tilbagekomst fra Fiskepladsen ikke kunde lande ved deres Hjemsted paa Grund af Storm og Brænding, havde en anden Havn i Nærheden at søge til, vilde Forholdene alligevel ikke være saa fortvivlede, som de er nu. Men her i denne Bygd, som for øvrigt de fleste andre Steder i vore Udbygder, gælder det Liv eller Død. Kan Fiskerbaadene ikke lande i deres Hjembygd, er der ingen Vej udenom: rivende Strøm og taarnhøje Bølger forhindrer Baadene i at søge til nogen af Nabohavnene, der i og for sig kan have bedre Landingsmuligheder, men hvor det er ganske umuligt at naa hen.

Jeg har, som før sagt, kun anført Forholdene ved Sands Bygd som et Eksempel. Saaledes som Forholdene er der, er de mangfoldige andre Steder paa Færøerne. Lagtinget har modtaget og modtager fremdeles Andragender fra disse vanskeligt stillede Steder om Støtte til at byde den derværende Befolkning bedre Betingelser for dens Fiskeridrift, men Lagtinget maa stadig melde tilbage: Vi kan ikke bistaa jer, vi har ingen Midler. Eller Lagtinget siger: Disse Anlæg er saa bekostelige, at